

วัดรัชฎาธิษฐาน

ประวัติความเป็นมา

วัดรัชฎาธิษฐาน เป็นวัดโบราณ สร้างตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา เดิมชื่อวัดเงิน สร้างคู่กับวัดทอง กล่าวกันว่าผู้สร้างคือ เจ้ารวิงเงิน เป็นพระภิกษุของสมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระศรีสุदारักย์ (แก้ว) พระเจ้าพี่นางเธอ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เจ้ารวิงเงินผู้นี้เป็นคนจีนแซ่ตัน มีน้องชายชื่อเจ้ารวิงทอง ได้อพยพมาอยู่ที่คลองบางพรหมด้านใต้และสองพี่น้องได้สร้างวัดเงินวัดทองขึ้นสองฝั่งคลองบางพรหม เจ้ารวิงเงินผู้สร้างวัดนี้ ได้สิ้นชีวิตในสมัยกรุงธนบุรีในสมัยรัชกาลที่ ๑ สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี ทรงสถาปนาใหม่ทั้งพระอาราม สมัยรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้บูรณปฏิสังขรณ์ถาวรวัตถุต่าง ๆ เช่น กุฏิหอสวดมนต์หอไตร สร้างหอรบใหม่ สมัยรัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้บูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้อีก และโปรดพระราชทานนามใหม่ว่า **วัดรัชฎาธิษฐาน**



สถานะและที่ตั้ง

วัดรัชฎาธิษฐาน เป็นพระอารามหลวงชั้นตรีชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๖๕๒ แขวงคลองชักพระ เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๒๕ ไร่ ๓ งาน ๔ ตารางวา

สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาลาด ๓ ชั้น มุงกระเบื้องประดับช่อฟ้า ใบระกาหางหงส์ หน้าบันเป็นปูนปั้นลายดอกไม้ทำสีเหลือง บานประตูและหน้าต่างเขียนลายรดน้ำ

พระประธาน เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย



พระวิหารเล็ก อยู่ด้านหลังพระอุโบสถ หน้าบันเป็นแบบเดียวกับพระอุโบสถซุ้มประตูหน้าต่าง เป็นลวดลายสวยงาม บานประตูเขียนลายรดน้ำรูปฝรั่งจี่ม้า ภายในมีพระพุทธรูปปางสมาธิขนาดเล็ก ประดิษฐานอยู่ผนังด้านในมีภาพจิตรกรรมแต่ลบ เลือนไปส่วนใหญ่

พระวิหารใหญ่ ตั้งอยู่บนฐานสูงหน้าพระอุโบสถเก่า มีขนาดใหญ่มาก บนคานกำ แพงแก้ว ประดิษฐานพระเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองรายรอบ จำนวน ๑๒ องค์ ผนังพระวิหารด้านหน้าและหลังก่อปูนสูง จนถึงอกไก่ ศิลปะสมัยกรุงศรีอยุธยา ซุ้มหน้าต่างด้านบนทำ ชายคาซ้อนสองชั้น ที่หลังคาลดชั้น เป็นลาย สลักนูนรูปใบเทศประดับกระจกลีเป็นลายแบบสมัยรัชกาลที่ ๓ ซุ้มหน้าต่างทำยอด ประดับช่อฟ้า ไบระกา ทวยจำหลักไม้เข้าใจว่าเป็นของมีมาแต่เดิม พร้อมพระวิหาร

พระแท่นศิลา ก่ออิฐถือปูน ลักษณะคล้าย โถ้หมุ่มบูชา พระแท่นนี้เป็นที่ประทับ พักผ่อน พระอิริยาบถ ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อคราว เสด็จไปพระราชทานผ้าพระกฐินที่ พระอารามนี้

หอไตรใหญ่ ตั้งอยู่กลางสระ สร้างเป็นเรือนใหญ่ ๔ ห้อง ประดับช่อฟ้า ไบระกา หางหงส์หน้าบัน เขียนลายทอง มีเรือนขวางด้านทิศตะวันออก ตัวเรือนขวางนี้ทำ ผนังโปร่งด้านนอกรอบชายคา เข้าใจว่ามา ทำ เดิมสมัยรัชกาลที่ ๓ ผนังชั้นในแท้ๆ หน้าต่างมีซุ้มจำหลักไม้อย่างวิจิตร บานหน้าต่างเขียนลายทอง ต่อ จากเรือนใหญ่ ไปทางตะวันตก ต่อเรือนออกไปอีก ๑ ห้อง ทำหลังคาหุบลง

หอร่มง เป็นอาคารก่ออิฐถือปูน กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๒.๕๐ เมตร สร้างสมัยรัชกาลที่ ๓

ที่มา : กรมการศาสนา. (๒๕๖๔). *พระอารามหลวงเล่ม ๑*. (พิมพ์ครั้งที่ ๒). (น.๒๑๓-๒๑๕). กรมการศาสนา.